

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 24. listopada 2018. [\[Multimedia\]](#)

„Ne čini preljuba“

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U našim katehezama o zapovijedima došli smo danas do Šeste riječi koja se odnosi na sjetilnu i spolnu dimenziju i glasi: „Ne čini preljuba“. Neizravni je to poziv na vjernost i, zapravo, nijedna ljudska veza nije autentična bez vjernosti i povjerenja.

Ne može se ljubiti samo dok se to „isplati“; ljubav se očituje upravo onda kad prelazi prag vlastite koristi, kad se sve bespridržajno daruje. Kao što se kaže u Katekizmu: „Ljubav želi biti neopoziva. Ne može biti ‘do drugačije odredbe’“ (br. 1646). Vjernost je značajka slobodnog, zrelog, odgovornog ljudskog odnosa. A pravi prijatelj se poznaje po tome što ostaje prijatelj u svakoj prilici i u svim okolnostima, inače nije prijatelj. Krist objavljuje istinsku ljubav. On je onaj koji živi od Očeve bezgranične ljubavi i zbog toga je Vjerni prijatelj koji nas prihvaća i kad pogriješimo i uvijek želi naše dobro, pa i onda kad ga ne zaslužujemo.

Ljudsko biće ima potrebu za tim da bude bezuvjetno ljubljeno i tko ne primi tu prihvaćenost nosi u sebi određenu nepotpunost, a da toga često nije niti svjestan. Ljudsko srce nastoji ispuniti tu prazninu nadomjestcima, prihvaćajući kompromise i osrednjost koji su tek blijeda slika ljubavi. Opasnost koja se krije iza toga jest ta da se naziva „ljubavlju“ površne i nezrele odnose gdje pojedinac obmanjuje samoga sebe da će pronaći svjetlo života u nečemu što je, u najboljem slučaju, tek njezin odraz.

Događa se tako da osoba precjenjuje tjelesnu privlačnost koja je po sebi dar Božji, ali ima za cilj utrti put autentičnom i vjernom odnosu s osobom. Kao što je rekao sveti Ivan Pavao II., ljudsko biće „pozvano je na punu i zrelu spontanost odnosâ“, koja je „postupni plod razlučivanja pobudâ vlastitog srca“. To je nešto što treba steći jer svako ljudsko biće „mora sa ustrajnošću i dosljednošću naučiti koje je značenje tijela“ (usp. Kateheza od 12. studenog 1980.).

Poziv na bračni život, dakle, zahtijeva pažljivo razlučivanje o kvaliteti odnosa i vrijeme zaručništva kako bi je se potvrdilo. Da bi pristupili sakramentu ženidbe kod zaručnika mora sazreti sigurnost da je u njihovoj vezi Bog na djelu, koji ih prethodi i prati na njihovu putu i koji će im omogućiti da kažu: „Kristovom milošću obećavam da ću ti uvijek biti vjeran/vjerna“. Ne mogu jedno drugome obećati vjernost „u dobru i zlu, zdravlju i bolesti“ i jedno drugo ljubiti i poštivati kroz sve dane svoga života, samo na temelju dobre volje ili nade da će „stvar funkcionirati“. Moraju imati oslonac na čvrstom tlu Božje vjernosti. I zato je prije sklapanja sakramenta ženidbe potrebna temeljita priprava, rekao bih katekumenat, jer je u igri cijeli život u ljubavi a s ljubavlju se nije šaliti. Ne mogu se nazivati „pripravom za brak“ tri-četiri predavanja održana u župi; ne, to nije priprava: to je lažna priprava. I odgovornost onih koji to čine pada na pojedinca: na župnika, na biskupa koji to dopušta. Priprava mora biti zrela i trajati određeno vrijeme. Nije formalni čin: to je sakrament. Ali se za njega valja pripremiti pravim katekumenatom.

Vjernost je zapravo način života, stil života. Osoba koju resi ta krepost radi iskreno, govori iskreno, ostaje vjerna istini u vlastitim mislima i djelima. Život prožet vjernošću izražava se u svim dimenzijama i vodi tome da budemo muškarci i žene vjerni i pouzdani u svim okolnostima.

Ali da bismo prispjeli tako lijepom životu, naša ljudska narav nije dovoljna; potrebno je da Božja vjernost uđe u naše postojanje. Ova Šesta riječ poziva nas da upravimo svoj pogled Kristu, koji svojom vjernošću može oduzeti od nas preljubničko srce i dati nam vjerno srce. U Njemu, i jedino u Njemu, postoji ljubav bez pridržaja i preispitivanja, potpuno darivanje bez ograda i ustrajnost u prihvaćanju do kraja.

U njegovoj smrti i uskrsnuću svoj korijen ima naša vjernost, u njegovoj bezuvjetnoj ljubavi korijen je postojanosti u odnosima. Iz zajedništva s Njim, s Ocem i s Duhom Svetim proizlazi zajedništvo među nama i umijeće življenja u vjernosti našim vezama s drugima.

Od srca pozdravljam hrvatske hodočasnike, a osobito skupinu od jedanaestero biciklista koji su biciklima prešli put od 1160 km od Zagreba do Rima. Dobri ste! Zahvaljujem vam na ovom svjedočanstvu vjere i odanosti Petrovu Nasljedniku. Hvaljen Isus i Marija!